

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nucleus Juris Canonici

Thenhaven, Bernhard
Coloniæ Agrippinæ, 1739

XVI. De Deposito. D. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63382](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63382)

„niquè statuit Trident. *sess. 24. de Ref. c. 11.*
 „Omnes locationes, si anticipatis solu-
 „tionibus fiant à Clericis, nullatenus in
 „præjudicium successorum validæ intel-
 „ligantur. Unde successor locationi ab
 „anteessore factæ, etiam ante lapsum trien-
 „nii, stare non tenetur, quia in beneficio
 „succedit jure novo, non jure anteessoris,
 „non enim consequitur jus à defuncto sicut
 „hæres, sed à Superiore, à quo habet insti-
 „tutionem; nisi in utilitatem Ecclesiæ cum
 „consensu Superioris diuturnior locatio
 „facta fuerit, ut decernitur *L. 5. T. 4. c. 4.*

*Quid possint Prælati Regulares in alie-
 natione bonorum Monasterii?* Eorum Pri-
 vilegia & consuetudines sunt attendenda.

TITULUS XIV. XV. & XVI.

*De Precariis, Commodato, & De-
 posito.*

I. **P**RECARIÆ dicuntur contractus à jure
 Canonico introductus, (qui tamen
 hodie penitus in usu esse desin-
 alicui ad preces causâ remunerationis, vel
 ob factam promissionem tempore mortis
 benefaciendi cum ordinaria alienationis
 solemnitate fundus vel res Ecclesiæ ad
 tempus aut dies vitæ gratis vel sub annua
 pensione conceduntur. Circa quas statui-

tur C. i. h. t. „Precariæ de quinquennio
 „in quinquennium secundum antiquam
 „consuetudinem renoventur. Et C. 3. Pre-
 „cariæ, quæ quandoque de Ecclesiarum
 „possessionibus fieri solent, non sunt pro
 „voluntate concedentium revocandæ.
 Unde *Precariæ* differunt à *Precario* neu-
 traliter, prout est contractus civilis, quia
 res concessa est ad libitum revocabilis;
 & ab *Emphyteusi*, quia non transeunt ad
 posteros.

II. De COMMODATO h. t. c. iii. dicitur:

„Cum gratiâ sui tantum quis commoda-
 „datum accepit, de levissima etiam culpa
 „tenetur; licet casus fortuitus (nisi acci-
 „derit culpâ suâ, vel intervenerit pactum
 „seu in mora fuisset) sibi non debeat im-
 „putari. Contra eum quoque rectè Com-
 „modati non agitur, nisi post usum ex-
 „pletum, cujus gratiâ res fuerit commo-
 „data, cum non decipi beneficio nos
 „oporteat, sed adjuvari.

III. De DEPOSITO h. t. c. 2. decernitur:

„Bona fides abesse præsumitur, si rebus
 „tuis salvis existentibus depositas ami-
 „sisti. De culpa quoque teneris, si teipsum
 „deposito obtulisti, vel si aliquid pro cu-
 „stodia recepisses, pacto verò, culpâ vel
 „morâ præcedentibus casus etiam fortui-
 „tus imputatur. Sanè Depositori licet,

„pro voluntate sua depositum revocare,
 „contra quod compensationi locus non
 „est, ut contractus, qui ex bona fide ori-
 „tur, ad perfidiam minimè referatur,
 „quamvis compensatio admittatur in
 „aliis, si causa, ex qua postulatur, sit liqui-
 „da & facilem exitum habitura; sic v. g.
 si mihi debeas centum ex mutuo, & ego
 tibi vicissim ex empto, licitè tibi petenti
 oppono compensationem; ast ex juris
 dispositione non potest quis prætextu de-
 biti rem depositam vel commodatam re-
 tinere, saltem pro foro externo; nisi in
 re ipsa necessarias fecerit expensas, quæ
 prius refundendæ, cum eo casu nulla
 detur præsumptio perfidiæ, ait *Gonz.*
ad h. cap.

Cætera de Commodato, Deposito &
 Precario neutraliter vide in Nucl. Theol.
Exam. 14. n. 3.

TITULUS XVII. & XVIII.

*De Emptione & Venditione. Item de
 Locato & Conducto.*

I. I. **D**E EMPTIONE ET VENDITIONE *h. t. c. c.*
 ait Pontifex: „Secundùm jus, si
 „res infra dimidium justii pretii sit ven-
 „dita, in arbitrio emptoris est, vel sup-
 „plere, si velit, quod deest justo pretio,
 „re